

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7991

гр. София, 21.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20231110138128 по описа за 2023 година

Производството е по **чл.124 и сл. ГПК**.

Въпреки, че исковете по чл.344,ал.1,т.1 КТ и по чл.128 ,т.2 КТ са сред изброените в чл.310,т.1 КТ, предявените искове *не следва да бъде разгледани по реда на чл.310 –чл.317 ГПК, а по общия исков ред*. В конкретния случай с оглед изричната разпоредба на **чл.310,ал.2 и ал.3 ГПК** не следва да бъде допускано бързо производство за разглеждането на исковете, предявени с исковата молба, вх. № 194525/07.07.2023г., тъй като то е неприложимо за тези искове , защото *три от тях (главните искове по чл.224,ал.1 КТ за обезщетение за неползван платен годишен отпуск , по чл.55, ал.1, предл. 3 ЗЗД за връщане на платеното от ищеца обезщетение по чл.221,ал.2 КТ и по чл.213,ал.2 КТ за обезщетение за недопускане до работа , както и акцесорния иск по чл.86,ал.1 ЗЗД във връзка с чл.128,т.2 КТ за мораторните лихви) не са сред изброените в чл.310 ГПК и следователно подлежат на разглеждане по общия исков ред по чл.124 ГПК*, който следва да бъде приложен за всички предявени искове.

С определение № 24493/12.07.2023г. е **ОТХВЪРЛЕНО** предявеното от ищеца с исковата молба *искане по чл.389 ГПК* за допускане на обезпечение на исковете. Като необжалвано от ищеца това определение е влязло в сила.

След влизане в сила на определението по чл.389 ГПК , преписите от исковата молба и от приложенията към нея са връчени редовно на ответника видно от приложената призовка. В установения едномесечен срок ответникът е представил отговор на исковата молба.

СРС,68 състав следва да се произнесе по доказателствените искания на ищеца , предявени с исковата молба , и на ответника, предявени с отговора на исковата молба, както и по останалите въпроси , изброени в **чл. 140,ал.1 и ал.3 ГПК с определение по чл.140 ГПК** , а не с *разпореждане по чл.312 ,ал.1 ГПК*.

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО съгласно чл. 146,ал.1 ГПК във връзка с чл.312, ал.1, т.2 ГПК :

1) обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (чл.146,ал.1,т.1 ГПК):

В исковата молба пълномощникът на **ищеца** Н. Г. М. твърди, че връчената му на 09.06.2023г. заповед № 14/09.06.2023г. на управителя на "Н.Х."ЕООД, с която е уволнен дисциплинарно от длъжността „технически ръководител на обект”, е незаконосъобразна по следните причини: *издаването и връчването на уволнителната заповед след прекратяването на трудовото правоотношение* между страните , което според ищеца е станало на основание чл.327,ал.1,т.2 КТ като правна последица от отправеното от него на 01.06.2023г. по електронен път уведомление за прекратяване на трудовия договор поради неплащане от ответника на трудовото възнаграждение на ищеца за месец април 2023г. , и *неосъществяване на посоченото в уволнителната заповед дисциплинарно нарушение* , доколкото неявявяването на ищеца на работа през периода 15-18.05.2023г. се дължи на изричната устна забрана за това от управителя на ответното дружество , заявена при среща на 12.05.2023г. между него и ищеца той да продължи да работи в дружеството , придружена с искане да върне предоставените му работни инструменти и работно облекло , което той изпълнил още същия ден , за което е съставен и съответния приемо-предавателен протокол. Според ищеца в конкретния случай е налице *недопускане до работа* от работодателя му през периода 15-31.05.2023г. , за което му се полага *обезщетение* по чл.213,ал.2 КТ. Посочва се , че ответникът не платил на ищеца и *трудоовото възнаграждение* за месеците октомври 2022г. и април и май 2023г. , както и *обезщетение по чл.224,ал.1 КТ* за неползван платен годишен отпуск , поради което му дължи тези вземания заедно със съответните *мораторни лихви*.

Искането на ищеца към съда е да отмени заповедта за дисциплинарното му уволнение (чл.344,ал.1,т.1 КТ) и да осъди ответното дружество да му заплати следните суми:

- *трудоово възнаграждение* за периода 01-31.10.2022г. в размер на **3 399 лв** (чл.128,,т.2 КТ), заедно с *мораторната лихва* върху това трудово възнаграждение за периода от 01.12.2022г. до 07.07.2023г. в размер на **231,86 лв**(чл.86,ал.1 ЗЗД във връзка чл.128,,т.2 КТ), заедно със *законната лихва* върху това трудово възнаграждение от датата на предявяване на исковата молба– 07.07.2023г. до окончателното плащане;

- *трудоово възнаграждение* за периода 01-30.04.2023г. в размер на **7 136 лв** (чл.128,,т.2 КТ), заедно с *мораторната лихва* върху това трудово възнаграждение за

периода от 01.06.2023г. до 07.07.2023г. в размер на **83,51 лв** (чл.86,ал.1 ЗЗД във връзка чл.128,,т.2 КТ), заедно със законната лихва върху това трудово възнаграждение от датата на предявяване на исковата молба– 07.07.2023г. до окончателното плащане;

- *трудова възнаграждение* за периода 01-12.05.2023г. в размер на **2 594 лв** (чл.128,,т.2 КТ), заедно със законната лихва върху това трудово възнаграждение от датата на предявяване на исковата молба– 07.07.2023г. до окончателното плащане;

- *обезщетение за неползван платен годишен отпуск* от 38 работни дни в размер на **12 325 лв** (чл.224,ал.1 КТ), заедно със законната лихва върху това обезщетение от датата на предявяване на исковата молба– 07.07.2023г. до окончателното плащане;

- *платеното от ищеца обезщетение по чл.221,ал.2 КТ* в размер на **7 136 лв** (чл.55,ал.1, предл.3 ЗЗД във връзка с чл.221,ал.2 КТ), заедно със законната лихва върху това обезщетение от датата на предявяване на исковата молба– 07.07.2023г. до окончателното плащане;

- *обезщетение за недопускане до работа* през периода 15-31.05.2023г. в размер на **3 892 лв** (чл.224,ал.1 КТ), заедно със законната лихва върху това обезщетение от датата на предявяване на исковата молба– 07.07.2023г. до окончателното плащане.

Отвѣтникът – "Н.Х."ЕООД *оспорва* изцяло по основание и по размер предявените искове според изричното изявление на пълномощника му в депозирания отговор на исковата молба. Твърди се, че уволнението на ищеца е законосъобразно, тъй като е налице посоченото в уволнителната заповед дисциплинарно нарушение : неявяване на ищеца на работа през периода 15-18.05.2023г. на строителния обект , за който отговарял , находящ се в град София, УПИ IV-313, кв.5 , м. „Юбилейна гора 1-ва и 2-ра част” , район „Овча купел”, представляващ поземлен имот с идентификатор 68134.4300.8239, за което е съставен констативен протокол. Според ответната страна ищецът отказал да се явява на работа след влошаване на отношенията между него и управителя на ответното дружество , когато били констатирани многобройни недостатъци в строежите на предходни два обекта „Азалия „ и „Гардения” , за които ищецът отговарял. Посочва се , че преди дисциплинарното уволнение на ищеца е била изпълнена процедурата по чл.193 , ал.1 КТ , като на ищеца била изпратена покана по чл.193,ал.1 КТ чрез писмо с обратна разписка , което той получил на 29.05.2023г. , а на 02.06.2023г. изпратил писмени обяснения. Обосновава се становище , според което изпратеното от ищеца електронно уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение от 01.06.2023г. на основание чл.327, ал.1,т.2 КТ не е породило правно действие , тъй като е отправено след извършване на дисциплинарното нарушение на ищеца (неявяване на работа през периода 15-18.05.2023г.) и представлява злоупотреба с правото за едностранно прекратяване на трудовия договор по чл.327 ,ал.1, т.2 КТ. Оспорва се осъдителния иск по чл.128 ,т.2 КТ за плащане на трудово възнаграждение за месец октомври 2022г., като се твърди , че през периода 03-14.10.2022г. ищецът е ползвал неплатен отпуск , който му е бил разрешен въз основа на негова молба от 26.09.2022г. , а заплатата на ищеца за останалата част от този месец му е платена , което е отразено в съответния фиш. Оспорва се и осъдителния иск по чл.224,ал.1 КТ , като се отбелязва , че на ищеца се полага

обезщетение само за 8 работни дни за 2023г. , с което ответникът е извършил *прихващане* на насрещното задължение на ищеца за обезщетение по чл.221,ал.2 КТ. Оспорва се и осъдителния иск по чл.213,ал.2 КТ , като се посочва , че не е налице недопускане до работа на ищеца , защото той не се е явявал на обекта , за който отговаря , след 12.05.2023г. , което е установено освен с констативен протокол и от видеозаписите от охранителните камери на този обект.

В отговора на исковата молба се сочат доводи , с които се оспорва осъдителен иск за обезщетение по чл.221,ал.1 КТ , но такъв иск *не е предявен* с исковата молба . Изрично в петитума на исковата молба е посочено , че се претендира обезщетение по чл.221,ал.2 КТ , а не обезщетение по чл.221,ал.1 КТ. В обстоятелствената част на исковата молба няма твърдения , от които да се направи извод , че ищецът претендира обезщетение по чл.221,ал.1 КТ , и , че в петитума на исковата молба е допусната техническа грешка при изписване на правната квалификация на претендираното обезщетение.

С отговора на исковата молба е предявено и **възражение за прихващане** на претендираните от ищеца трудови възнаграждения , обезщетения и лихви, ако такива му бъдат присъдени, с дължимото от него *обезщетение по чл.221,ал.2 КТ* поради дисциплинарното му уволнение в размер на една брутна заплата от **7 136 лв**, и със задължението му, представляващо *ограничена имуществена отговорност* в размер на **20 020 лв**, за ангажиране на която е предявено заявление по чл.410 ГПК , по което е образувано ч.гр.д. № 35820/2023г. по описа на СРС, 60 състав.

2)правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл.146, ал.1,т.2 ГПК) :

При условията на обективно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени иски по чл. 344,ал.1,т.1 КТ , по чл. 128,т.2 КТ ,по чл.86,ал.1 ЗЗД във връзка с чл.128 ,т.2 КТ , по чл.224,ал.1 КТ, по чл.55,ал.1, предл.3 ЗЗД във връзка с чл.221,ал.2 КТ , по чл.213,ал.2 КТ и претенции за законни лихви по чл.86, ал.1 ЗЗД.

Възраженията на ответника целят да обосноват наличието и законосъобразното упражняване на правото му да наложи дисциплинарно наказание „уволнение” на ищеца. Предявено е и възражение за прихващане.

3)права и обстоятелства , които се признават (чл.146,ал.1, т.3 ГПК) :

Страните не спорят относно сключването на трудовия договор между тях , както и относно неизпълнението на трудовите функции на ищеца през периода 12-31.05.2023г.

Никоя от страните не признава изрично по смисъла на чл.175 ГПК други правнорелевантни факти

4)обстоятелства , които не се нуждаят от доказване (чл.146,ал.1,т.4 ГПК във връзка с чл.155 ГПК и чл.154,ал.2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти , които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК , нито факти , за които да съществуват законови прумпции (чл.154,ал.2 ГПК).

5)разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл.146,ал.1, т.5 ГПК):

Ищецът следва да установи *съществуването* на трудово правоотношение с ответника и неговото *съдържание* (изпълнявана длъжност, размер на уговореното трудово възнаграждение и др.), както и *прекратяването* на трудовото правоотношение, а също и предявените с исковата молба *основания за незаконосъобразност* на оспорваната заповед за дисциплинарно уволнение; *възникването , съществуването и размера* на всяко от претендираните от него *вземания за трудови възнаграждения по чл.128 ,т.2 КТ , за обезщетения по чл.213,ал.2 КТ и по чл. 224,ал.1 КТ , по чл.55,ал.1, предл.3 КТ във връзка с чл.221,ал.2 КТ* за връщане на платеното от ищеца обезщетение по чл.221,ал.2 КТ, и за *мораторните лихви по чл.86,ал.1 ЗЗД* върху главниците.

Ответникът следва да установи *законосъобразността на уволнението*, както и *плащането* на трудовите възнаграждения , обезщетения и лихви на ищеца и *възникването , изискуемостта и размера на вземанията , с които претендира прихващане* на претендираните от ищеца суми.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.140 ,АЛ.3, ИЗР.2, ПРЕДЛ.2 ГПК ДА ИЗПОЛЗВАТ МЕДИАЦИЯ ИЛИ ДРУГИ СПОСОБИ ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ НА СПОРА.

ПРИЛАГА по делото депозирания от ответника отговор на исковата молба.

УКАЗВА на ищеца най-късно в откритото заседание да изрази становище с оглед **чл.143,ал.2 ГПК** *по твърденията и по исканията* на ответника, съдържащи се в депозирания от него отговор на исковата молба , респективно да предяви доказателствени искания във връзка с тези твърдения, ако счита за необходимо.

При неизпълнение на указанията правото на ищеца да изрази възражения и да предяви искания във връзка с отговора на исковата молба ще бъде преклудирано.

ПРИЕМА *писмените доказателства*, приложени към исковата молба, описани в същата.

ПРИЕМА като *писмени доказателства* документите,приложени към отговора на исковата молба, описани в същия..

ОТХВЪРЛЯ предявените от ответника с отговора на исковата молба искания за разпити на трима свидетели , тъй като обстоятелствата , чието установяване се цели със свидетелските показания – неизпълнението от ищеца на трудовите му функции (което е неявяване на работа по смисъла на чл. 190,ал.1,т.2 КТ и чл.187,т.1 КТ) през периода от 15-18.05.2023г. , *не са спорни* по делото , тъй като ищецът не твърди , че се е явявал на работа , а че причината за неизпълнението на трудовите му задължения е изрична устна забрана на работодателя за това , отправена към него при среща на 12.05.2023г. между него и управителя на ответното дружество.

ОТХВЪРЛЯ предявеното от ответника с отговора на исковата молба искане за спиране на настоящото съдебно производство на основание чл.229 ,ал.1, т. 4 ГПК до приключване на

заповедното ч.гр.д. № 35820/2023г. по описа на СРС, 60 състав , тъй като с вземането, което е предмет на това съдебно производство , не може да се осъществи прихващане с претендираните от ищеца трудови вземания по настоящото дело , доколкото за това се изисква изричното му съгласие с оглед чл.272, ал1 , изр.1 КТ , а чл.272,ал.1, т.6 КТ , на която се позовава ответникът , е неприложима в конкретния случай , тъй като *не се касае за хипотезата на чл.210,ал.4 КТ* (неоспорване от работника на издадената заповед по чл.210,ал.3 КТ за ангажиране на ограничената му имуществена отговорност) , а за хипотезата на чл.210,ал.5 КТ (ангажиране на ограничена имуществена отговорност на работника *след* прекратяване на трудовото му правоотношение).

ОТХВЪРЛЯ предявеното от ответника с отговора на исковата молба искане по чл.186 ГПК за служебно изискване на заповедното ч.гр.д. № 35820/2023г. по описа на СРС, 60 състав, тъй като предметът на това дело е *неотнoсим* към настоящото съдебно производство, доколкото с претендираните от „Н.Х.”ЕООД вземания по чл.210 КТ не може да се извърши прихващане с претендираните от ищеца трудови вземания по настоящото дело.

НАСРОЧВА *открито съдебно заседание* на 24.04.2024г. от 10.30 ч., за когато да се призоват ищеца и ответното дружество.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ на всяка от страните по делото *преписи* от настоящото определение.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ на ищеца и *преписи* от отговора на исковата молба и от приложенията към него.

Съдия при Софийски районен съд: _____